ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Συνεδρία 69η της 15ης Ἰανουαρίου 1936.

Προεδρεία τοῦ τακτικοῦ Προέδρου τῆς Ἑταιρείας κ. Κ. Δυοβουνιώτου.

Ὁ κ. Ν. Τωμαδάκις ἔκαμεν ἀνακοίνωσιν περὶ τῆς ἀντιθέσεως τοῦ Κρητικοῦ ἀρχοντολογίου ἐπὶ Ἑνετοκρατίας.

Ὁ ὁμιλητής, ἀφ᾿ οὗ ἐν ἀρχῇ εἶπεν ὅτι αἱ ἐπὶ Βενετοκρατίας Κρητικαὶ ἐπαναστάσεις δὲν εἶχον ἐθνικὸν χαρακτῆρα, ὡς αἱ κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἑκατονταετίας, ἀλλ᾿ ἀπέβλεπον μᾶλλον εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν φεούδων καὶ ἄλλων δικαιωμάτων τῶν εὐγενῶν Κρητῶν, ἔπειτα ὡμίλησε περὶ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐγκατασταθέντων ἐν Κρήτῃ ἐπὶ Νικηφόρου Φωκᾶ καὶ Ἀλεξίου Α΄, τοῦ Κομνηνοῦ καὶ τῆς παραχωρήσεως εἰς αὐτοὺς φεούδων ὑπὸ τῶν Βενετῶν μετὰ τὸν κατὰ τὸν ΙΓ΄ καὶ ΙΔ΄ αἰῶνα ἀποικισμὸν εἰς τὴν μεγαλόνησον Ἰταλικοῦ ἀρχοντολογίου. Οὕτως ἔχομεν, εἶπε, δύο εὐγενείας, τὴν Κρητικὴν καὶ τὴν Βενετικὴν ἀντιμαχομένας ἐπὶ μακρὸν διὰ τὰ φέουδά των, ὑποστηριζομένην δὲ εἰς τοὺς ἀγῶνάς της τὴν πρώτην ὑπὸ τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους, ἐφ᾿ ὅσον τοῦτο ὑφίστατο, ὁσάκις μάλιστα ἡ Βενετία εἶχεν ἐξωτερικὰς περιπλοκάς.

Κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματός του ὁ ῥήτωρ ἐξῆρε τὴν δρᾶσιν τοῦ εὐγενοῦς οἴκου τῶν Καλλεργῶν, ὅστις ἐπέτυχε διὰ συνθήκης (1299), ὅπως ἐπιτρέπωνται οἱ γάμοι μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Λατίνων τοῦθ᾿ ὅπερ συνετέλεσεν εἰς ἐξελλήνισιν σημαντικοῦ μέρους τοῦ Ἑνετικοῦ ἀρχοντολογίου καὶ εἰς τὴν ἀπόπειραν τῆς ἱδρύσεως τῆς Κρητικῆς δημοκρατίας τοῦ Ἁγίου Τίτου (1363-1364), ἥτις προεκλήθη καὶ ἐκ τῆς βαρείας φορολογίας καὶ ἐκ τῆς ἀντιθέσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ μητροπολιτικοῦ ἀρχοντολογίου, ἐξ οὗ τελευταίου ἐλαμβάνοντο αἱ ἀνώτεραι ἀρχαί.

Τέλος ὁ κ. Τωμαδάκις ὡμίλησε περὶ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Κανταναλέου (1571) μεθ᾿ ἣν παρουσιάζεται ἡ ἀκμὴ τῆς τέχνης καὶ τῶν γραμμάτων ἐν Κρήτῃ μὲ προσπάθειαν τῶν ἐξεχόντων Κρητῶν νὰ ὑποστηρίξουν τὸν ἑλληνισμὸν ἐναντίον τῆς ἐπιβολῆς τῆς Βενετίας, προσπάθειαν, ἥτις θὰ κατέληγεν εἰς καθολικὸν ἐξελληνισμὸν τῶν ἐν τῇ νήσῳ Βενετῶν, ἂν μὴ αὕτη διεκόπτετο διὰ τῆς καταλήψεως τῆς νήσου ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐκριζώσεως τοῦ ἀρχοντολογίου.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 00:33:01 EEST - 167.114.118.212

Ἐν ἐπιλόγῳ ἐτονίσθη ἡ σημασία τῆς συστηματικῆς μελέτης τῶν Βενετικῶν ἀρχείων, τὰ ὁποῖα πολλὰ θὰ διδάξουν οὐ μόνον διὰ τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν, ἀλλὰ καὶ δια τὰς κοινωνικὰς καὶ οἰκονομικὰς συνθήκας τῆς Κρήτης ἐπὶ Ἑνετοκρατίας.

Συνεδρία 70ή τῆς 12ης Νοεμβρίου 1936.

Προεδρεία τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Ἑταιρείας κ. Ι. Δαμβέργη.

Μετὰ εἰσήγησιν τοῦ κ. Φ. Κουκουλὲ περὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὸ ἐν Ῥώμῃ συγκροτηθὲν Ε' διεθνὲς Βυζαντινολογικὸν συνέδριον, ὁ ἑταῖρος κ. Ἀναστ. Ὀρλάνδος ἀνέπτυξε τὸ θέμα του «τὰ περὶ τὴν Ἄρταν Βυζαντινὰ μνημεῖα».

Ὁ ὁμιλητής, ἀφ' οὗ εἶπε κατ' ἀρχὰς γενικά τινα περὶ τοῦ δεσποτάτου τῆς Ἠπείρου, ἐπραγματεύθη ἀκολούθως περὶ τριῶν μνημείων εὑρισκομένων τὰ περίχωρα τῆς Ἄρτης, ἤτοι τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Κατσούρη, τῆς μονῆς εἰς τῶν Βλαχερνῶν καὶ τῆς Παναγίας Μπρυώνη.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐξήτασε τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τῶν ναῶν τούτων, οἵτινες εἶναι σήμερον μὲν πάντες τρουλλωτοί, ἀλλ' ὡς ἀπέδειξεν ἡ ἔρευνα, ἦσαν ἀρχικῶς βασιλικαὶ θολωταί, καθαρῶς ἀνατολικοῦ τύπου, ἔπειτα δ' ἡρμήνευσεν ἑκάστου τῶν εἰρημένων ναῶν τὴν διακόσμησιν, ἤτοι τὰς θαυμασίας τοιχογραφίας τοῦ 12ου αἰῶνος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, τὰ λεπτοτάτης τέχνης γλυπτὰ τοῦ μαρμαρίνου τέμπλου καὶ τῶν σαρκοφάγων τῆς μονῆς τῶν Βλαχερνῶν καὶ τέλος τὰ ὡραῖα κεραμοπλαστικὰ κοσμήματα τῆς Παναγίας Μπρυώνη, στηριζόμενος δὲ ἐπὶ ἀρχιτεκτονικῶν καὶ συγκριτικῶν παρατηρήσεων ὁ ῥήτωρ προσεπάθησε νὰ ὁρίσῃ τὸν χρόνον τῆς κτίσεως τῶν μνημείων τούτων, ἅτινα συνέδεσε καὶ πρὸς τὴν τοπικὴν ἱστορίαν.

Τέλος προσαρμόζων διάφορα διεσπασμένων μαρμάρων τεμάχια κατώρθωσε νὰ κάμῃ ἀναπαράστασιν σαρκοφάγων, πιθανῶς εἰς δεσπότας ἀνηκουσῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Ἰ. Παπαδόπουλλος ὡμίλησε περὶ πλαστῶν χωρίων ἐν τῇ χρονογραφίᾳ τοῦ Γεωργίου Φραντζῆ. Ἀφ' οὗ οὗτος ἀνέπτυξε τὰ κατὰ τὸ πρόσωπον τοῦ Φραντζῆ καὶ τὴν σημασίαν τῆς χρονογραφίας του, εἶπεν ὅτι, ὡς διεπίστωσεν, ἐκ τῶν δύο διατυπώσεων τῆς εἰρημένης χρονογραφίας ἡ μὲν συντομωτέρα εἶναι ἔργον τοῦ χρονογράφου, ἡ δὲ μᾶλλον διεξοδικὴ ἐχαλκεύθη ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Μονεμβασίας Μακαρίου Μελισσηνοῦ, ὅστις δι' αὐτῆς ἀφ' ἑνὸς μὲν ἤθελε νὰ ἐξάρῃ τὴν σημασίαν τῆς οἰκογενείας τῶν Μελισσηνῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ περιποιηθῇ διάφορα πρόσωπα. Πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῆς γνώμης του ὁ κ. Παπαδόπουλος ἀνέφερε διάφορα χωρία τὴν πλαστότητα τῶν ὁποίων ἀπέδειξεν, ἀφ' οὗ ταῦτα ἀναφέρονται ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς γεγονότα

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 00:33:01 EEST - 167.114.118.212

ὑπερβαίνοντα τὰ χρονικὰ ὅρια τὰ ὑπὸ τοῦ χρονογράφου ἐν τῷ ἔργῳ του τεθέντα, ἀφ᾽ ἑτέρου δὲ ὁμιλοῦσι περὶ τίτλων ἡγεμονοπαίδων, τοὺς ὁποίους δὲν εἶχον οὗτοι καὶ τοὺς ὁποίους ἀναμφιβόλως δὲν θὰ τοῖς ἀπέδιδε σύγχρονος συγγραφεύς, τόσον μάλιστα στενῶς μετὰ τῆς αὐλῆς συνδεόμενος.

Καταλήγων ὁ ὁμιλητὴς ἀπέδειξε τὴν πλαστότητα τοῦ χωρίου τῆς χρονογραφίας, ἐν ᾧ γίνεται λόγος περὶ ἱερολογίας μνήστρων γόνου τῆς ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας οἰκογενείας τῶν Καράκκιολη μετὰ τῆς αὐθεντοπούλλας, ἤτοι τῆς θυγατρὸς τοῦ Δεσπότου Θωμᾶ Παλαιολόγου, ἥτις ἱερολογία εἶναι ἀνύπαρκτος καὶ ἐπλάσθη πρὸς κολακείαν τοῦ εἰρημένου Ἰταλικοῦ οἴκου.

Συνεδρία 71η τῆς 26ης Νοεμβρίου, 1936.

Προεδρεία τοῦ τακτικοῦ Προέδρου τῆς Ἑταιρείας κ. Κ. Δυοβουνιώτου.

Ὁ κ. Σ. Κουγέας ὡμίλησε περὶ προστατευτικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν Βυζαντινῶν χειρογράφων.

Ὁ ὁμιλητής, ἀφ᾽ οὗ ἀνέφερε τίνες περιέγραψαν τὰ χειρόγραφα τῆς ἐπὶ τοῦ Παγγαίου μονῆς τῆς Κοσινίτσης καὶ τῆς παρὰ τὰς Σέρρας τοῦ Προδρόμου, ὡμίλησεν ἔπειτα περὶ τῆς ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἁρπαγῆς αὐτῶν κατὰ τὴν Βουλγαρικὴν κατοχὴν τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας ὡς καὶ τῆς ἐπιστροφῆς μέρους μόνον αὐτῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, δυνάμει τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγύ.

Ἀφορμὴν δὲ λαμβάνων ὁ κ. Κουγέας ἐκ τοῦ ὅτι ὡρισμένος ἀριθμὸς τῶν πολλῶν μὴ ἐπιστραφέντων κωδίκων εὑρέθη εἰς παλαιοπωλεῖα τῆς Δύσεως, εἶπεν ὅτι ὑπέβαλεν εἰς τὸ φιλολογικὸν τμῆμα τοῦ ἐν Ῥώμῃ Βυζαντινολογικοῦ Συνεδρίου πρότασιν, ἀποδεκτὴν γενομένην καὶ ἐγκριθεῖσαν ἔπειτα καὶ ὑπὸ τῆς ὁλομελείας, καθ᾽ ἣν καὶ τὰ Βυζαντινὰ χειρόγραφα, ὡς ἀντικείμενα ἀρχαιολογικὰ θεωρούμενα, πρέπει νὰ τυγχάνωσιν ὁποίας καὶ ταῦτα προστασίας, συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἐν Ἀθήναις πρώτου ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου.

Ἐν τέλει ὁ ῥήτωρ ἀνέγνωσε τὸ κείμενον τῆς προτάσεώς του διὰ τῆς ὁποίας λαμβάνονται ὑπὲρ τῶν Βυζαντινῶν χειρογράφων προστατευτικὰ μέτρα.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Ἀ. Ξυγγόπουλος, ἀφ᾽ οὗ διὰ βραχέων ἐξέθηκε τὰ κατὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ περιφήμου ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τὸν ὁποῖον ἀνήγειρεν ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸν ἕκτον αἰῶνα ὁ Ἰουστινιανός, ἐξήτασε κατόπιν τὰς διαφόρους αὐτοῦ ἀπεικονίσεις ἐν χειρογράφοις καὶ ἰδιαιτέρως μίαν σῳζομένην εἰς χειρόγραφον τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Βατικανοῦ καὶ εἰς ἀντίγραφον αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βιβλιοθήκῃ τῶν Παρισίων.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 00:33:01 EEST - 167.114.118.212

Ἡ μικρογραφία αὕτη, ἥτις ἐθεωρήθη ὡς ἡ πιστοτέρα ἀπεικόνισις τοῦ περιφήμου ναοῦ, κατόπιν ἐξετάσεως ἐν παραβολῇ πρὸς ἄλλας εἰκόνας, ἀπέδειξεν ὁ ῥήτωρ ὅτι δὲν παριστᾷ τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους οὔτε ἄλλην ὡρισμένην ἐκκλησίαν, ἀλλὰ τὸ ἱερὸν ἐκκλησίας, ἐδημιουργήθη δέ, ἵνα κοσμήσῃ βιβλίον ἢ εἰλητάριον περιέχον τὰς λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Μ. Βασιλείου.

Συνεδρία 72α τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1936.

Προεδρεία τοῦ τακτικοῦ Προέδρου τῆς Ἑταιρείας κ. Κ. Δυοβουνιώτου.

Ἡ κυρία Βενετία Κώττα ἀνέλυσε τὴν εἰκονογραφικὴν παράστασιν «ἄκρα ταπείνωσις τοῦ Χριστοῦ», παράστασιν ἀνταποκρινομένην εἰς τὸν ἐν τῇ Δύσει λεγόμενον Χριστὸν τοῦ Πάπα Γρηγορίου τοῦ Μεγάλου, ἧς ἡ παλαιοτέρα ἀπεικόνισις ἀνευρεθεῖσα ἐν τῷ ὑπογείῳ παρεκκλησίῳ τοῦ ναοῦ Santa Croce in Jérusalem τῆς Ρώμης εἶχεν ἀποδοθῇ κακῶς εἰς ἐπινόησιν τῶν Δυτικῶν.

Ἡ ὁμιλήτρια ἀνευροῦσα ἐπὶ ἀμφίων τοῦ Βυζαντινοῦ μουσείου Ἀθηνῶν, ἅτινα ἐμελέτησε, τὸ νῆμα τῆς ἐξελίξεως τῆς συνθέσεως, καὶ ἀνελθοῦσα μέχρι τῶν πηγῶν, κατώρθωσε νὰ ἀποδείξῃ τὴν Βυζαντινὴν προέλευσιν ἁπάντων τῶν στοιχείων τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος παραστάσεως. Διὰ τῆς μελέτης δὲ τῶν αὐτῶν ἀμφίων κατώρθωσεν ἐπ᾽ ἴσης ν᾽ ἀποδείξῃ τὴν ὑπ᾽ αὐτῆς ἄλλοτε ἐξενεχθεῖσαν ὑπόθεσιν, καθ᾽ ἣν κατὰ τὴν καθαρῶς Βυζαντινὴν περίοδον ὑπῆρχον μικροὶ εἰκονογραφημένοι ἀέρες, λειτουργικῆς χρήσεως, ἐκ παραλλήλου πρὸς τοὺς μεγάλους τελετουργικοὺς ἀέρας, ὧν εἴχομεν δείγματα.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Πεζόπουλος διέλαβε περί τινων Βυζαντινῶν ἐπιγραμμάτων ἀνωνύμου ποιητοῦ, τὰ ὁποῖα ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι μιμήσεις καὶ διασκευαὶ ἀρχαίων ἐπιγραμμάτων. Ὡς ποιητὴν δ᾽ αὐτῶν ἐθεώρησε τὸν Νικήταν Εὐγενειανόν, ἣν εἰκασίαν του, ὡς εἶπεν, ἐπιστοποίησε κῶδιξ τῆς Λαυρεντιανῆς βιβλιοθήκης, ἀρτίως ἐν τῷ τετάρτῳ τόμῳ τῶν Studi Bizantini περιγραφάς.

Ἡ δευτέρα ἀνακοίνωσις τοῦ ὁμιλητοῦ εἶχε τὸ ἑξῆς θέμα. «Συνέσιος ὁ Κυρηναῖος, οὐχὶ Μεσομήδης».

Ὁ κ. Πεζόπουλος, στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ποιήσεως τοῦ Συνεσίου τοῦ ἀκμάσαντος ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ γενομένου Χριστιανοῦ καὶ ἐπισκόπου Πενταπόλεως, πρὸς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς λεκτικῆς καὶ μετρικῆς ὁμοιότητος, ἀπέδειξεν ὅτι, πλὴν τῶν γνωστῶν αὐτοῦ ὕμνων καὶ ἐπιγραμμάτων, καὶ ἄλλα ποιήματα ἀνωνύμως φερόμενα ἀνήκουσιν εἰς αὐτόν, ἤτοι ἓξ ποιήματα ἐκδοθέντα τὸ πρῶτον ὑπὸ Σπυρίδωνος Λάμπρου ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι καὶ

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 00:33:01 EEST - 167.114.118.212

ἀποδοθέντα ὑπὸ τοῦ Βιλαμόβιτς εἰς τὸν ἐπὶ Ἀδριανοῦ ἀκμάσαντα ποιητὴν Μεσομήδη, δεύτερον καὶ δύο ἄλλα ἀπὸ πολλοῦ γνωστὰ καὶ ἐσφαλμένως εἰς τὸν αὐτὸν Μεσομήδη ἀποδοθέντα καὶ 3) ἱκανὰ ἀδέσποτα ἐπιγράμματα καί τινα ἐκ τῶν λεγομένων Ἀνακρεοντείων. Προσέτι ὁ κ. Πεζόπουλος ἀπέδειξεν ὅτι ὁ Συνέσιος ἔγραψεν ἐμμέτρως Αἰσωπείους μύθους καὶ ἐβεβαίωσεν ὅτι ἦτο καὶ μουσικὸς μελοποιήσας πολλὰ τῶν ἰδίων ποιημάτων.

Συνεδρία 73η τῆς 21ης Δεκεμβρίου 1936.

Προεδρεία τοῦ τακτικοῦ Προέδρου τῆς Ἑταιρείας κ. Κ. Δυοβουνιώτου.

Ὁ ἑταῖρος κ. Κ. Ἄμαντος, ἀνέπτυξε τὸ θέμα «τὰ ἔργα τῆς εὐποιΐας παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς.» Ἀφοῦ ἐν πρώτοις ὑπέμνησεν, ὅτι ὁ Χριστιανισμός, διὰ τοῦ κηρύγματος τῆς ἀγάπης, τῆς αὐτοθυσίας, τοῦ ἀλτρουϊσμοῦ καὶ τῆς φιλανθρωπικῆς του ὀργανώσεως, οὐχὶ μόνον κατὰ τῶν διωγμῶν ἀντέστη, ἀλλὰ καὶ παρηγκώνισεν ἀρχαίας θρησκείας, ὡμίλησεν ἔπειτα περὶ τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων τῶν Βυζαντινῶν, ἤτοι πτωχοκομείων, νοσοκομείων, γηροκομείων κτλ., ὡς καὶ τῆς σχετικῆς δράσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν μοναστηρίων, ἐξάρας τὰς φιλανθρώπους προσπαθείας πολλῶν αὐτοκρατόρων καὶ ἱερῶν ἀνδρῶν, οἷον τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, τοῦ Θεοδώρου Στουδίτου καὶ τοῦ Κυπρίου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος. Καὶ τῶν ἰδιωτῶν δὲ ἡ φιλάνθρωπος διάθεσις καὶ ἡ ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων φροντὶς καταλλήλως ἐξήρθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἀμάντου, ὅστις, ἀποβλέπων εἰς πάντα ταῦτα, ἐτόνισεν, ὅτι οἱ εὐκόλως κατηγοροῦντες τὸ Βυζάντιον, καλὸν θὰ ἦτο ν᾽ ἀποβλέψωσιν εἰς τὴν μοναδικὴν φιλανθρωπικήν του ὀργάνωσιν.

Μετὰ ταῦτα, ὁ κ. Γρ. Κασιμάτης ἐξήτασε τὴν νομοθεσίαν Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, καὶ μάλιστα τῶν νεαρῶν αὐτοῦ, ἀπὸ ἀπόψεως κοινωνικῆς πολιτικῆς. Ἀφοῦ ὁ ὁμιλητὴς ἔδωσε σαφῆ εἰκόνα τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν συνθηκῶν τῆς Αὐτοκρατορίας κατὰ τὰ μέσα τοῦ ἐνάτου αἰῶνος καὶ ἀνέλυσε τὰ αἴτια δι᾽ ἃ ὁ Λέων ἔπρεπε ν᾽ ἀποβῇ ὁ μέγας κοινωνικὸς μεταρρυθμιστής, ὁ μέλλων νὰ ὀργανώσῃ τὴν ὑπὲρ τῶν ἀδυνάτων καὶ τῶν ἐνδεῶν μέριμναν, εἰς ἣν ἡ Ἐκκλησία καὶ οἱ ἰδιῶται εἶχον ἐπιδοθῆ, παρετήρησεν ἔπειτα, ὅτι ἡ ἔρευνα τῶν νεαρῶν αὐτοῦ ἀποδεικνύει, ὅτι αὗται ἐμπνέονται μὲν ἀπὸ τὴν μυστικοπάθειαν τῆς Χριστιανικῆς ἠθικῆς, δὲν συντελοῦν ὅμως εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν ἀδυνάτων. Ὁ Λέων ἤκουσε μὲν ὡς φιλόσοφος τὰ διδάγματα τῆς θείας διδασκαλίας, δὲν ᾐσθάνθη ὅμως ὡς Αὐτοκράτωρ τὸν πόνον τῶν ἀδυνάτων καὶ οὐδὲν ἔπραξεν ὑπὲρ αὐτῶν.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 00:33:01 EEST - 167.114.118.212